

คู่มือ-ข้อสอบ ปวช. เตรียมวิศวะฯ

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทยประกอบด้วย

- การสังเกตลักษณะของคำที่เป็นคำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาอื่น
- กลุ่มคำและหน้าที่ของกลุ่มคำ

- ประโยค
- ราชาศัพท์พื้นฐาน

ภาษาอังกฤษประกอบด้วย

- Nouns
- Tenses
- Articles
- Prepositions
- Pronouns
- Active & Passive Voice
- Verbs
- Comparison
- Adjectives
- Questions
- Adverbs

ราคา 300 บาท

คำนำ

คู่มือ-ข้อสอบ ปวช. เตรียมวิศวะ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิชาภาษาไทย นี้ ผู้เรียบเรียงได้รวบรวมเนื้อหาครบทุกหน่วยที่ใช้ในการสอบ ดังนี้

- 👍 การสังเกตลักษณะของคำที่เป็นคำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาอื่น
- 👍 กลุ่มคำและหน้าที่ของกลุ่มคำ
- 👍 ประโยค
- 👍 ราชาศัพท์พื้นฐาน

คู่มือ-ข้อสอบชุดนี้จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้สำหรับการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (หลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ความสมบูรณ์ของคู่มือ-ข้อสอบชุดนี้ประกอบด้วย สรุปเนื้อหาที่ใช้ในการสอบครบทุกหน่วย ตัวอย่างข้อสอบพร้อมเฉลยอย่างละเอียด และเทคนิคต่างๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการทำโจทย์ข้อสอบให้รวดเร็วและถูกต้อง

ผู้เรียบเรียงจึงมีความเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือ-ข้อสอบชุดนี้จะเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนที่ต้องการเตรียมพร้อมเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (หลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจได้เป็นอย่างดี

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

สารบัญ

การสังเกตลักษณะของคำที่เป็นคำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาอื่น	1
กลุ่มคำและหน้าที่ของคำ	3
ประโยค	5
ราชาศัพท์พื้นฐาน	11
ตัวอย่างข้อสอบ ชุดที่ 1	17
เฉลยตัวอย่างข้อสอบ ชุดที่ 1	24
ตัวอย่างข้อสอบ ชุดที่ 2	26
เฉลยตัวอย่างข้อสอบ ชุดที่ 2	33

การสังเกตลักษณะของคำที่เป็นคำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาอื่น

องค์ประกอบของคำ

คำมีองค์ประกอบ 2 อย่าง ได้แก่ เสียง และความหมาย

รูปลักษณะของคำไทย

เราสามารถพิจารณาลักษณะของรูปลักษณะของคำไทย ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

1. **คำมูล** คือคำที่มีความหมายชัดเจนอยู่ในตัว ซึ่งอาจจะเป็นคำไทยแท้หรือคำที่มาจากภาษาอื่น แบ่งได้ดังนี้

- คำมูลพยางค์เดียว เช่น คน (ไทยแท้)
- คำมูลหลายพยางค์ เช่น กระจง (ไทยแท้)

2. **คำประสม** ได้แก่ คำที่ประกอบขึ้นจากคำมูล ทำให้เกิดความหมายใหม่โดยมีเค้าความหมายเดิม ส่วนมากจะเป็นการประสมคำไทยกับคำไทย หรือคำไทยกับคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น

- ครอบครัว หัวใจ ตาปลา

3. **คำซ้อน** แบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

- ก. คำซ้อนที่มีความหมายตรงตามทำนองเดียวกัน เช่น กักขัง ช่มชู้ ฯลฯ
- ข. คำซ้อนที่มีความหมายตรงข้าม เช่น ถูกผิด หนักเบา ฯลฯ
- ค. คำซ้อนที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกันหรือมีเสียงสระเข้าคู่กัน เช่น เปรี้ยงปร้าง วุยวาย

ฯลฯ

4. **คำซ้ำ** แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

ก. คำซ้ำ เมื่อเขียนนิยมใช้ไม้ยมก (ๆ) แทนเสียงที่ซ้ำ ในคำมูลอาจคงความหมายเดิมของคำมูลคำแรก หรืออาจมีน้ำหนักยิ่งขึ้นหรือเบาลง หรือแสดงจำนวนพจน์มากกว่าหนึ่ง เช่น ไกล ๆ ชาว ๆ นุ่ม ๆ ฯลฯ

ข. คำซ้ำในคำซ้อน ซึ่งอาจมีความหมายของคำซ้อนคงเดิม หรือมีน้ำหนักยิ่งขึ้น หรือเบาลง หรือแสดงพจน์ บางทีความหมายเปลี่ยนไป เช่น

- ผัว ๆ เมีย ๆ (ความหมายเท่ากับ ผัว เมีย)
- จด ๆ จ้อง ๆ (ความหมายเบาลงกว่า จดจ้อง)
- ดึก ๆ ตื่น ๆ (ความหมายหนักกว่า ดึกตื่น)

ลักษณะคำไทยแท้

สามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. คำไทยแท้ส่วนมากเป็นคำพยางค์เดียวโดด ๆ เช่น พ่อ เธอ นั่ง สูง นอก และ แต่ โื้อะ
2. พยัญชนะตัวสะกดในภาษาไทยมักเขียนตรงตามมาตรา คือ แม่กก ใช้ ก สะกด, แม่ กกด ใช้ ด สะกด เช่น นาก มด ฯลฯ
3. คำไทยแท้ไม่มีตัวการันต์

4. คำไทยแท้มีการใช้วรรณยุกต์ ทั้งที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ เช่น เสื่อ เสื่อเสื่อ
5. คำไทยแท้ไม่มีตัวควบกล้ำใช้ คำควบกล้ำที่มีใช้ในภาษาไทยปัจจุบันนี้ล้วนแต่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาอื่นทั้งสิ้น เช่น ประเทศ สตรี
6. คำในภาษาไทยทำหน้าที่ได้หลายอย่าง จะทราบหน้าที่ของคำได้ต่อเมื่อนำคำนั้น ๆ เข้าประโยค เช่น จอยอยากกลับบ้านปู่ใช้ใช้ปู่ปู่ ใช้คำแรก หมายถึง ปู่กำลังมีไข้ (วิเศษณ์) ใช้คำหลัง หมายถึง ไข้ของปู่ (นาม)
7. ภาษาไทยมีลักษณะนามใช้ ซึ่งลักษณะนามทำให้เข้าใจลักษณะของนามนั้น เช่น คุณแม่ของเกสรมีบ้าน 3 หลัง หลัง (ลักษณะนาม)
8. ภาษาไทยมีคำราชาศัพท์ใช้
9. คำไทยแท้ที่ออกเสียง ไอ่ จะต้องประสมด้วยสระ “ไอ” ไม้ม้วน ซึ่งมีอยู่เพียง 20 คำ นอกนั้นใช้ประสมด้วยสระไอไม้มลาย (ไ) ทั้งสิ้น

ลักษณะคำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต

คำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต มีหลักพอสังเกตได้ดังนี้ คือ

1. คำไทยที่มีหลายพยางค์มักมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ส่วนมากใช้เป็นคำนาม กริยา และวิเศษณ์ เช่น บิดา พยายาม กรุณา
2. คำที่มีการประสมคำแตกต่างจากลักษณะของคำไทยแท้แล้ว มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น

แม่ ก, กา	พืร์ ฟ่าห์
แม่ กง	สงฆ์ วงศ์
แม่ กน	พล พร
แม่ กม	อารมณ์ อภิรมย์
แม่ เกย	นัย นารายณ์
แม่ กด	ยศ บาท
แม่ กบ	ลาภ บาป
แม่ กก	เมฆ ทุกข์

ข้อสังเกตเกี่ยวกับคำที่มีมาจากภาษาบาลี สันสกฤต

1. ภาษาบาลี สันสกฤตที่ใช้ในภาษาไทยมีตัวการันต์อยู่ด้วย แม้เป็นคำที่อยู่ในมาตราแม่ ก กา เช่น วีร์ กษัตริย์
2. ศัพท์ที่มีอักษรควบเป็นตัวสะกดก็มี เช่น จักร อัคร
3. มีคำบางคำที่สะกดตรงตามหลักการสะกดคำไทยแท้ จึงพยายามจำรูปศัพท์ให้ได้ เช่น ยาน พน ชน
4. คำที่ประสมด้วยอักษร ข ฃ ฉ ฐ ฑ ฒ ณ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ฐ ฏ มักเป็นภาษาบาลีหรือสันสกฤต เช่น เมฆินทร์ มณฑล

5. คำที่มีรูปวรรณยุกต์และมีไม้ได้คู่กำกับอยู่ ไม่ใช่คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ยกเว้นคำที่ไทยมาเติมรูปวรรณยุกต์เอกภายหลัง เช่น เล่ห์ เสน่ห์

ลักษณะคำไทยที่มาจากภาษาเขมร

คำไทยที่มาจากภาษาเขมรพอสังเกตได้ดังนี้

1. คำที่มาจากภาษาเขมรไม่ใช่รูปวรรณยุกต์ ยกเว้นบางคำที่มีรูปวรรณยุกต์เอก เช่น เสน่ง เขม่า
2. คำที่ใช้ตัวควบกล้ำหรือคำที่ใช้อักษรนำอักษรตาม มักเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร เช่น เขลา ฉนำ ขวนขวาย โตนด
3. คำสองพยางค์ขึ้นต้นด้วยคำต่อไปนี้ คือ คำ จำ ชำ ดำ ตำ ทำ มักจะเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร เช่น กำเนิด คำรบ จำหน่าย ชำนาญ ดำรง ดำรง ทำเนียบ
4. คำที่ขึ้นต้นด้วย บัง บัน บำ บรร มักมาจากภาษาเขมร เช่น บังเกิด บันเทิง บำนาญ บรรจง

กลุ่มคำและหน้าที่ของกลุ่มคำ

กลุ่มคำเกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน ทำให้เกิดความหมายไปในทางเดียวกันเพิ่มขึ้น และความหมายนั้นเป็นที่เข้าใจได้ แต่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค

สังเกตคำและกลุ่มคำได้ดังนี้

คำ	กลุ่มคำ		
แก้ว	แก้วใบนี้	แก้วสีต่าง ๆ	แก้วเก็บประการ
ไม้	ไม้ในป่า	ไม้ริมน้ำ	ไม้ประดับต้นเล็ก ๆ

หน้าที่ของกลุ่มคำ

เราสามารถพิจารณากลุ่มคำที่ใช้เหมือนกับคำชนิดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำนาม

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
แก้วใบนี้ เศษไม้เล็ก ๆ	ประธาน กรรม	แก้วใบนี้ใช้ปักดอกไม้ได้ เขามาขอเศษไม้เล็ก ๆ ไปเล่น

2. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำสรรพนาม

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
เราทุกคน ท่านทั้งหลาย	ประธาน กรรม	<u>เราทุกคน</u> ยินดีต้อนรับท่าน <u>ข้าพเจ้ายินดีช่วยท่าน</u> ทั้งหลาย

3. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำกริยา

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
กินจุบกินจิบ โต้แย้งทุ่มเถียง วิ่งกระโดดโลดเต้น	ประธาน ส่วนขยายนาม ส่วนขยายตัวแสดง	<u>กินจุบกินจิบ</u> เป็นสาเหตุของโรคกระเพาะ ขณะนี้ไม่ใช่เวลา <u>โต้แย้งทุ่มเถียง</u> กัน เขาปล่อยเด็ก <u>วิ่งกระโดดโลดเต้น</u> ตามสบาย

4. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำวิเศษณ์

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
ชาวทวมบนเวที ทั้งหลายเหล่านั้น	ขยายนาม ขยายสรรพนาม	ผู้หญิง <u>ชาวทวมบนเวที</u> คือใครนะ <u>เขาทั้งหลายเหล่านั้น</u> กำลังรอความช่วยเหลือจากรัฐ

5. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำบุพบท

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
เฉพาะแต่ เช่นเดียวกับ	เชื่อมกลุ่มคำกริยากับคำนาม เชื่อมคำวิเศษณ์กับนาม	เราจัดที่ไว้ให้ <u>เฉพาะแต่</u> เขาเท่านั้น เขาทำได้ดี <u>เช่นเดียวกับ</u> น้องของเขา

6. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำสันธาน

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
เพราะฉะนั้น - จึง ถ้าหากว่า	เชื่อมประโยคกับประโยค เชื่อมประโยคกับประโยค	มีคนลอบตัดไม้ทำลายป่าเพราะฉะนั้นน้ำจึงท่วม เขาจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ถ้าหากว่าเขาได้รับทุนช่วยเหลือ

7. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำอุทาน ไม่ได้ขยายนาม ขยายกริยา หรือเชื่อมคำอื่น ๆ ในประโยค แต่ก็ต้องใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อความที่ตามมา พิจารณาได้ดังนี้

กลุ่มคำ	ตัวอย่างประโยค
ตายละ! พุทโธเอ๊ย! ตายละวา!	ตายละ! น้ำมันไม่มีขาย จะทำอย่างไรดี พุทโธเอ๊ย! ไม่น่าอายุสั้นเลย ตายละวา! ท่อตันเสียแล้ว

ประโยค

ประโยค คือกลุ่มคำที่รวมกันเข้าอย่างมีระเบียบ มีเนื้อความบริบูรณ์ ส่วนสำคัญของประโยคคือ ผู้ทำ กริยาที่ทำ ฉะนั้นจึงแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ

1. ภาคประธาน ประกอบด้วย บทประธานและบทขยายประธาน โดยทั่วไปมักเป็นคำนามหรือสรรพนาม
2. ภาคแสดง ประกอบด้วย 4 ส่วนย่อย คือ บทกริยา บทขยายกริยา บทกรรม และบทขยายกรรม

ชนิดของประโยค

ชนิดของประโยคสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. ประโยคความเดียว คือประโยคความเดียวที่มีข้อความอันบริบูรณ์บรรจุเพียงหนึ่งข้อความเท่านั้น ซึ่งจะมีบทกริยาสำคัญเพียงบทเดียวเท่านั้น ประโยคความเดียวมีส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ ภาคประธาน ภาคแสดง พิจารณาได้ดังนี้

ภาคประธาน	ภาคแสดง
ปลา ทองคำ	ว่ายทวนน้ำ กำลังขึ้นราคา

การขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยคความเดียว พิจารณาได้ดังนี้

1. การขยายประธาน (คำที่เป็นตัวหน้าคือส่วนขยาย)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
1. ปลา ปลาหลายชนิด ปลาน้ำจืดหลายชนิด	ว่ายทวนน้ำ ว่ายทวนน้ำ ว่ายทวนน้ำ
2. ทองคำ ทองคำอย่างเดียวกันเท่านั้น	กำลังขึ้นราคา กำลังขึ้นราคา

2. ขยายกริยาในภาคแสดง (คำที่เป็นตัวหน้าคือส่วนขยาย)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
1. อาจารย์ อาจารย์ อาจารย์	ชมเชยนักเรียน ชมเชยนักเรียนด้วยถ้อยคำไพเราะ ชมเชยนักเรียนด้วยถ้อยคำไพเราะอย่างจริงใจ

3. การขยายกรรมในภาคแสดง (คำที่เป็นตัวหน้าคือส่วนขยาย)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
1. อาจารย์ อาจารย์ อาจารย์	ชมเชยนักเรียน ชมเชยนักเรียนทุกคน ชมเชยนักเรียนดี ๆ ทุกคน

2. ประโยคความรวม คือการเอาประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมเข้าไว้ด้วยกัน โดยมีคำสันธานเป็นบทเชื่อมระหว่างประโยคเหล่านั้น พิจารณาได้ดังนี้

ประโยคความรวม	ประโยคย่อย	คำเชื่อม
1. อ้อยทำสวนครัวและร้องเพลงเบา ๆ	อ้อยทำสวนครัว อ้อยร้องเพลงเบา ๆ	และ

ประเภทของประโยคความรวม สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ประโยคความรวมที่มีเนื้อความคล้ายตามกัน ใช้สันธาน และ, ทั้ง...และ, ครั้น...จึง, พอ...ก็ ฯลฯ

2. ประโยคความรวมที่มีเนื้อความแย้งกัน ใช้สันธาน แต่, แต่ว่า, แต่ทว่า

3. ประโยคความรวมที่มีเนื้อความให้เลือก ใช้สันธาน หรือ, หรือไม่ก็, ไม่...ก็

3. **ประโยคความซ้อน** เป็นประโยคที่มีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมกันโดยมีประโยคหลักที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว นอกนั้นเป็นประโยคย่อยทำหน้าที่ประกอบประโยคหลัก พิจารณาดังนี้

1. **แบบที่ 1** ประโยคความซ้อนที่ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำนามที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค พิจารณาดังนี้

ประโยคความซ้อน	ประโยคหลักและประโยคย่อย	คำเชื่อม
คนไม่ทำงาน เป็นคนเกียจคร้าน	คนไม่ทำงาน คน...เป็นคนเกียจคร้าน	-

คนไม่ทำงาน ทำหน้าที่เหมือนคำนามที่เป็นประธานของกริยา เป็นประโยคหลัก

2. **แบบที่ 2** ประโยคความซ้อนที่ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ขยายนามหรือสรรพนาม พิจารณาได้ดังนี้

ประโยคความซ้อน	ประโยคหลักและประโยคย่อย	คำเชื่อม
คนที่ประพฤติดีย่อมมีความเจริญในชีวิต	คน...ย่อมมีความเจริญในชีวิต (คน) ประพฤติดี	ที่

ที่ประพฤติดี ขยายประธาน “คน”

3. **แบบที่ 3** ประโยคความซ้อนที่ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ พิจารณาดังนี้

ประโยคความซ้อน	ประโยคหลักและประโยคย่อย	คำเชื่อม
เด็ก ๆ กลับบ้านไปเมื่องานเลิกแล้ว	เด็ก ๆ กลับบ้านไป งานเลิกแล้ว	เมื่อ

จะเห็นว่าตัวเอนคือประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา หรือขยายคำวิเศษณ์ โดยมีสันฐานเป็นเครื่องเชื่อมระหว่างประโยคหลักกับประโยคย่อย
ประโยคที่มีส่วนขยายพิจารณาได้ดังนี้

ส่วนขยายประธาน

1. การขยายประธานด้วยคำ คำที่ใช้ขยายประธานอาจเป็นคำวิเศษณ์ คำนาม หรือคำสรรพนามก็ได้ พิจารณาดังนี้

ขยายด้วยคำวิเศษณ์

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
เมืองนี้มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง	เมือง	นี้

ขยายด้วยนาม

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
อุตสาหกรรมภาพยนตร์เป็นกิจการที่ต้องลงทุนมาก	อุตสาหกรรม	ภาพยนตร์

ขยายสรรพนาม

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
คุณโสภิตเธอไม่ยอมไปไหนตามลำพัง	คุณโสภิต	เธอ

2. การขยายประธานด้วยกลุ่มคำ กลุ่มคำที่ใช้ขยายประธานอาจเป็นนาม วิเศษณ์ กริยา หรือบุพบท พิจารณาดังนี้

ขยายด้วยกลุ่มคำที่เป็นนาม

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเป็นความจริงอยู่ตลอดเวลา	พระธรรม	คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

ขยายด้วยกลุ่มคำที่เป็นกริยา

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
คณะกรรมการจัดการประชุม เตรียมงานเสร็จแล้ว	คณะกรรมการ	จัดการประชุม

ขยายด้วยคำที่เป็นบุพบทกับนาม

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
ความดีของท่านย่อมจะอยู่ใน ความทรงจำของเราตลอดไป	ความดี	ของท่าน

3. ขยายประธานด้วยประโยค คือประโยคที่ทำหน้าที่ขยายประธาน พิจารณาดังนี้

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
ข้อความอันละเอียดก่อให้เกิดความสงสัย	ข้อความ	อันละเอียด

ส่วนขยายกริยาหรือตัวแสดง

1. กริยาหรือตัวแสดงที่ขยายด้วยคำ ซึ่งคำที่ขยายกริยาในภาคแสดงก็คือ คำวิเศษณ์

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
ฟ้าผ่าเปรี้ยง	ผ่า	เปรี้ยง

2. กริยาหรือตัวแสดงที่ขยายด้วยกลุ่มคำ ใช้ขยายเพื่อให้รู้ว่ากริยาอาการในภาคแสดงนั้น เป็นอย่างไร เกิดขึ้นเมื่อไร ที่ไหน เพราะอะไร หรือเกิดอะไรตามมา พิจารณาดังนี้

- เพื่อบอกว่ากริยาในประโยคเป็นอย่างไร

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
เขาพยายามโดยไม่ย่อท้อ	พยายาม	โดยไม่ย่อท้อ

- เพื่อบอกว่าในประโยคเกิดขึ้นเมื่อไร

ประโยค	คำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย
กรุงเทพฯ สร้างในปี พ.ศ. 2325	สร้าง	ในปี พ.ศ. 2325

3. กริยาหรือตัวแสดงที่มีส่วนขยายเป็นประโยค มีจุดประสงค์จะบอกให้รู้ว่า กริยาอาการในประโยคนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เกิดขึ้นเมื่อไร ที่ไหน เพราะอะไร หรือเกิดผลกระทบอะไรตามมา พิจารณาดังนี้

- เพื่อบอกว่ากริยาในประโยคเกิดขึ้นเมื่อไร

ประโยค	คำหรือกลุ่มคำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย	
		คำหรือกลุ่มคำเชื่อม	ประโยค
ทันทีที่เขาได้ยินเสียงร้อง เขารีบวิ่งออกไปช่วยเด็ก	รีบวิ่งออกไปช่วยเด็ก	ทันทีที่	เขาได้ยินเสียงร้อง

- เพื่อบอกว่ากริยาในประโยคเกิดขึ้นที่ไหน

ประโยค	คำหรือกลุ่มคำที่ถูกขยาย	ส่วนขยาย	
		คำหรือกลุ่มคำเชื่อม	ประโยค
รถชนกันตรงที่ฉันเคยยืนอยู่พอดี	ชนกัน	ตรงที่	ฉันยืนอยู่พอดี

หมวด คู่มือ-ข้อสอบ
คู่มือ-ข้อสอบ
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

ISBN : 978-616-213-916-1

9 786162 139161

ราคา 300 บาท

e-book